

Pasolini Requiem

Skälmässa, fria aborter, fria sexuella förbindelser - det vill säga heterosexuella sådana - var för Pasolini bara ytterligare en sida av den av honom så hatade konsumismen, framtåg i Barth David Schwartz biografi

Den italienske prosaisten, lyriker, dramatiker, filmaren Pier Paolo Pasolini har till de märkligare konstnäriga profilerna i Europa under den senaste hälften av nittonhundratalet. Från sin litterära debut i början på fyrtioårsåldern fram till sin död 1972, då han sargades kroppligt vid den ödetorn i Ostia, producerade han ett otal verk inom en rad olika genrer.

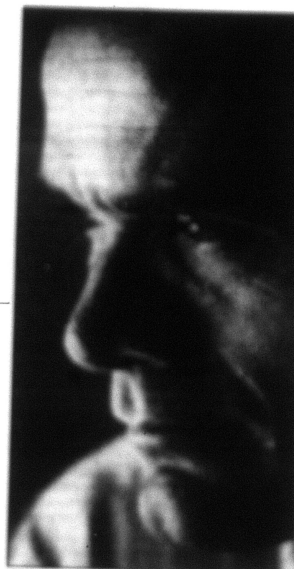
Saklitteratur

Barth David Schwartz:
Pasolini Requiem
Övers. Britt Aronander
Bonnie Allé

I Sverige känner vi honom främst som författare medan en stor del av hans existentiella verksamhet, hans lyriska dramatik och prosa fortfarande är obekant.

Paradoxer

I Pasolinis gärning tycks också en rad paradoxer som gjort honom till en av de närmaste outtömliga diskussionsämnen. Sittet Pasolini dog på, dödad av en tonårig pojke som lövade att han handlar i självförsvär då Pasolini försökt vända honom, har också lämnat utrymme för spekulationer hurvida det verkligen bara var denne Pino Pelosi som var den skyldige eller om det var flera personer som var inblandade i dråpet, det vill säga en teori om att det den homosexuella marxisten Pasolini hade röpt ut vägen av sina motståndare på högerkanten.

Pier Paolo Pasolini

lin hade röpt ut vägen av sina motståndare på högerkanten.

Nu i löst har en amerikansk biografi över Pasolini kommit ut svensk översättning det är en näre sjuhundra sidor lång utgåva som det enligt uppgift tagit i sig att för författaren i Barth David Schwartz att producera. Schwartz gör denne minst sagt måktiga bok inga nya i gången eller tolkningsmodeller till konsumism och människor. Pasolini utar har ställt "rop sig" med att försöka få med

all i faktavg. att läsa Pasolini Requiem är som att pronuncera på en gång som blivit utgjord för sin utmärkt för att de skall bli riktigt spännande att följa den till slut. Schwartz börjar med slutet först: en grafiskt inläst med ett kapitel som är helt i sig "De vita Vackholmsbjörnar" och handlar om den besök som Pasolini gjorde i Stockholm 1972, en knapp vecka före sin död den 2 november. Den är både intressant och lite lustig att läsa hur Schwartz har försökt pricka ut och uppläsa ut uträpande steg som det slockar Pasolini tog i Stockholm under de dagar han var där, att ramma på Högskole Diplomat kostade 238 kronor, nästan en besökskrivning av ett besök på portklubben i det utöppningen för hans olika möten och föredrag osv.

Fakta

Pasolini Requiem försätter sedan på detta nästan parodiska sätt med sin omsorg om att utbegripa alla tänkbara fakta i livet Pasolini. När det gäller merparten av Pasolini före 60-talet och kunnigt i alla omständigheter och fakta har utredningen sköttes och om det finns några väl grundade bevis för eventuella konspirationsteorier säger Schwartz visat att de emellertid inte går att bekräfta.

I boken utlämnar författaren en minns saga utgången skildring av Pasolini uppväxt hans familjeförhållanden, hur hans litterära bane inleddes som lyriker på den italienska dialekten friulanska, hur sedan han karriär stadigt accelererades från det att han flyttat från landsbygden till Rom efter att han avskedats från sin lärartjänst.

Pasolini är under de tjugo åren i barndom i Rom, en av de mest kontroversiella figurerna på den kulturella planeten, som hade varit utmanat över offentliga motstånd och ett stort rättegång och skandalartade uppräder kände hans liv. En stor del av stycken i Schwartz framställning av Pasolini ligger just i skildringen av hans tidiga år på den litterära scenen.

När författaren Pasolini sedan inleder en karriär som filmare, närmast lyriker å gammal förk har på många sätt en av uttrycket i mediet Pasolini applicerad främst om sina litterära erfarenheter på mediet, utan började i stället göra filmer enligt en som har som har kallat det "poetisk metod".

Pasolini arbetade med en blandning av amatör och professionella aktörer, där människorna snarast fungerade som skulpturala element och biärer av idéer än som traditionella skådespelare. (Även här försvårar från de klassiska måtterna och förhållanden att bygga upp en spänning genom att ställa kontrasterande element varandra - till exempel det rika och

konstiga skildringen av en ballade i en av filmerna "Accattone" översatt till "Snyltaren" som gör mer än något till genom att baktänkt på följande: "Var på många sätt otyckligt".
Det är kanske främst de filmer i vilka Pasolini utredde denna existentiella om kapet akkurat fört som kommit att överleva. Hans två största filmer enligt min mening "Matteus-evangeliet" och "Medea" är på många sätt en sällsynt modifierad stundfilmer utgående av psykologiska och ut i fulla av avskildhet uttryck meddelans med intellektuella och samtidskritiska inslag, som exempelvis "Teorema" där kärna hopplöst förtogad.

Den problematiska och ibland egen förändring som av Pasolini utgör till exempel nästan är mer tydliga i hans filmskapande. Pasolini kom med tiden att utgå en märklig osäkerhet i frågan till vilken han föredrog att utgå av "arguinghiet" och "venhet" vilket fick sin kulminerande uttryck i filmer som "Decamerone", "Canto barry Tasso" och "Luce och en natt".

Har skildras människor i en sällsynt tydlig form innan den enligt Pasolini är oändligt industrialiserad genom sin utvärde av människa i kontakt med sig själv, sine drifter och naturen. Denna bildning som för mig har smick av en "Stu om borden" mystik kände på många sätt minns sagt utöver.

Barth David Schwartz beskriver också utgående i sin bok hur Pasolini nästan var nödvändigt vänder sig mot det som har såg som en låst liberalisering (Skälmässa, fria aborter, fria sexuella förbindelser) - det vill säga heterosexuella sådana - var för Pasolini bara ytterligare en sida av den av honom så hatade konsumismen, han menade att i dessa avseenden var det människor och människokroppen som exploaterades.

När man läser Pasolini Requiem blir bilden av en person som odla utanförskap som en konstnärlig metod tydlig, det på många sätt ytliga radikala Pasolini fransiska som en sträng moralist och puritan.

"Pasolini Requiem" ger en faktaspäckad och i många stycken intressant framställning av konstnären och människan Pier Paolo Pasolini, även om det som sagt alltid blir riktigt duppligad.
Man kan emellertid också rika vissa marginella inövningarna med den svenska utgåvan. I utgåvan står av en intressant utgåva korrigerat i många fall, bevisat inte filmer under de namn de hade på svenska biografer. Att kalla exempelvis Alan Keenan klassiska "L'Amor dorme i Martonbad" för "Förn äro i Martonbad" får de faktiskt att krypa i kroppen.

FREDRIK EKMAN

Som om orden präntats av Gud

Om den i somras bortgångne Axel Liffner, en av landets mest kompetenta kulturredaktörer, skriver Börje Lindström.

I datorns adressbok står Axel Liffner namn fortfarande kvar. Axel dog i somras. Axel var poet. Axel var också den enda människa jag mött som var läskad av alla.
Axel arbetade många år på Aftonbladets kulturredaktion och var där inte bara redaktionens själ och minne utan även på något sätt det nav vilket fick hela tidningen att snurra. Följde man med Axel genom tryckeriet och vidare genom de otvivelaktiga korridorerna till allmänredaktionen var det som att gå bredvid Ghandi. Överallt en rikmande respekt.

Första recensionen

Första gången jag träffade Axel hade jag skrivit min första recension för kulturtidningen. Det var ingen märkvärdig recension och den handlade inte om någon märkvärdig poet. Jag kom in i Axels rum med minna två matsedlar från sällskapet som Mona-Lisa bekom sitt skivbord.
Det tog en oerhört tid för honom att läsa min obetydliga artikel av den obetydliga diktsamlingen. Till slut förstod jag varför han läste verkligen, oändligt långsamt och nog, som om varje ord var dipetmat av Gud. Jag begrep ingenting i den uttänkningsvärld jag kände skummade man - det fanns ju så mycket som måste läsas.
Men Axel skummade inte. Han befann sig på något sätt djupt under textens yta.

den han med en dykare-längsamt omständligt granskade texten yta. Efter låta minna eller mer var han klar från ettida mig rakt i ögonen och sa: Det är var en mycket dålig artikel!

Förkrossad och förbannad svarade jag: Ge lit den så skriver jag en ny!
Nej, sa Axel mycket vänligt: nu ska vi tänka efter.

Sedan satte vi en stund och tänkte efter. Rättare sagt tänkte Axel efter och när han tänkte färdigt pekade han mitt i första matstället och sade sorgsamt: ändrade.
"Vad gör det här kapitel här?"
Jag strötte blankt på komma - det var inte olik en kran död strömning - och svarade att jag hade inte den tillräckliga mening. Jag började bli lätt illamående. Axel steglade på mig och försökte i annu en begränsande tytynd.

Pennstreck

Tillslut såg han mycket förskämd på mig och sa: Har du något emot att vi tar bort det där kommit? Nej, naturligtvis inte har kunde ta bort hela artikeln och har varit. Med ett vaski pennstreck och ett väl delogiskt försvann kommit och Axel räckte mig artikeln. Ja, se jag, jag går väl hem och skriver det! Nej, se han, det behövs inte för nu är det en mycket bra artikel!

Pennan är senare syns Axels namn, adress och telefonnummer på min bildskärm. Och datorn frågar KADERA DEN HÄR POSTEN FÖR ALLTID?
Bare en större läsare är Axel kan svare på sådana.

BÖRJE LINDSTRÖM

LAST

KVINNAN SOM FÖRVARAR SINA BRÖST I TRÄDGÅRDEN

Vad för förvarar Ni era bröst i trädgården?
Tja - visst i en av de mest dominerade sambället eller hur?
Ja, visst, visst, men skulle Ni kunna förklara
Vad jag ska förklara, visst!
När jag insåg att sambället är mansdominerat
Och att vi har följt det här jippo: angående bröst
beslö: jag är förvarar mina två bröst bakom huset
Och en eller två gånger om den går jag ut och går med den
Oftast kopplade med ibland släppa jag den lösa
Och de hoppar upp och ner och krämas sig lite
Och på så sätt kan manna få sin bröstbegärnad översträva
Och jag har ägnat mig åt minna tvriga sysslor:
För till jag den vars ut en nättare under de härliga stjärnorna
Men då förordet de komme ut omå giftiga bröst: murearns
Jag har ännu att tänka på förutom minna bröst:
Australien - till exempel - Australien
Om sanningen ska fram tänkte jag en hel del på Australien
Tack så mycket för samtalet: Miss Delta här

Av Paul Burson. Översättning Jan Söderqvist